

OBVEŠČEVALEC

LETO XI

LITIJA 1970

ŠT. 5

Zaključek dvanajste sezone v Novigradu

Ob koncu letošnje počitniške sezone smo želeli zvedeti, kaj je bilo v tem letu storjenega za čim boljše počutje članov kolektiva, ki so se odločili preživljati dopust v našem domu v Novigradu.

Upravnik Počitniškega doma tov. Venko Pajer je v razgovoru nanizal dela, ki so bila opravljena že pred sezono. Tako smo postavili štiri nove štiriležiščne hišice, odkupili in preuredili smo tri hišice s po štirimi ležišči, ki so bili poprej last Tekstilne industrije iz Otiškega v.h.a. Za boljše počutje osebja smo opremili njihove sobe s tapetami in omarami, kar je bilo že nujno potrebno. Odpadel bo tudi prah, ki se je dvigal v samem naselju, kjer je glavna pot že asfaltirana. Mislili smo tudi na razširitev plaže ter odkupili od mariborskega doma v ta namen pet metrov obale, jo preuredili in prilagodili naši. Za točilnico je bil nabavljen nov hladilni šank in s tem povečana kapaciteta hlajenja pijače. Letos smo odprli kuhinjo že 1. maja in tako lahko nudili našim delavcem in občasnim gostom tople obroke.

V zvezi z naraščanjem cen nam je upravnik dejal, da te tudi letos niso mirovale. Vendar se je upravnik skupaj z vsem osebjem trudil, da je vključil podražitvam nudil dopustnikom kvalitetno in različno hrano, ter skušal ustreči zelo različnim okusom.

Za razvedrilo v Počitniškem domu je občasno poskrbel ansambel Flere iz Domžal, obiskali pa so nas tudi pevci zbora Lipa iz Litijske in navdušili goste s svojim koncertom, kar je bilo še posebej dobrodošlo ob takrat slabem vremenu. Dvakrat tedensko so tudi v pretekli sezoni pekli in nudili čevapčice in ražnjiče, ob teh dneh je bil organiziran ples na glasbo z magnetofonskih trakov.

Za prihodnjo sezono so predvidena obširna dela, ki zahtevajo precej sredstev, zato moramo po finančni plati dobiti še soglasje kooperantov. Tako bi bilo na primer nujno potrebno zgraditi zidano skladišče, razširiti predprostor kuhinje, razširiti jedilnico in jo na novo prekriti. Puščanje strehe nad jedilnico je ob slabem vremenu že letos zelo motilo goste in strežno osebje.

Ob koncu razgovora je upravnik izrazil željo, da bi v prihodnji sezoni še več članov kolektiva preživel svoj oddih v našem domu. Osebje se bo tudi v bodoče trudilo, da bodo gostje preživeli prijetne urice ob našem Jadranu. Nova asfaltirana cesta od Novigrada do Pinete pa nam omogoča odslej prav prijetno vožnjo do našega doma.

Iz podatkov o poslovanju Počitniškega doma v tej sezoni je razvidno, da ima naše podjetje na voljo 43 hišic s 169 ležišči oz. penzionni dnevno in je bilo tako dovolj prostora za tedensko, desetdnevno in štirinajstdnevno izmenjavo gostov. Naše podjetje je letos vložilo 64.893,30 din za skupne investicije v počitniškem domu,

kooperanti pa 35.720,40 din, poleg tega pa smo skupno s kooperanti vložili še 42.250,00 din za asfaltiranje ceste na odseku Novigrad—Pineta.

Letošnja sezona je trajala od 14. junija do 13. septembra, to je 92 dni. V tem času je obiskalo počitniški dom v Novigradu 817 članov in svojcev članov kolektiva in so preživeli tam 6339 dni, skupaj s kooperanti pa je zabeleženo 13.927 penzionov. Letos je v Novigradu letovalo le 286 članov kolektiva (brez svojcev), in lahko rečemo, da je to glede na ugodne pogoje letovanja in dostopni ceni premalo.

V Gozd Martuljku je letovalo 32 članov kolektiva z 275 penzionov. Preživljanje dopusta v tem domu je prijetno in dobrodošlo posebno za tiste, ki iz zdravstvenih razlogov ne smejo na dopust k morju.

Sindikalna podružnica podjetja je poslala na 7-dnevno letovanje 30 članov kolektiva v Novigrad in 5 oseb v Gozd Martuljk.

Iz podatkov vidimo lahko celo, koliko pijač so popili gostje v Počitniškem domu v Novigradu. Skupna vrednost teh znaša 20.528,00 din ali 10.144 litrov alkoholnih in 7935 brezalkoholnih pijač.

Planinsko kočo na Veliki Planini je v letošnji sezoni obiskalo 147 oseb, od tega 79 članov kolektiva s svojci. Dohodki tega objekta ne pokrivajo stroškov poslovanja in jih bo moralo vsako leto pokrivati podjetje.

Končno lahko ponovno ugotavljamo za vse objekte, da člani kolektiva premalo koristijo možnosti letovanja oz. rekreacije v vseh naših počitniških objektih, saj podatki kažejo, da kapacitete niso polno izkoriščene.

Osebje počitniškega doma

Odgovornost delavcev v organizaciji

Zakon o spremembah in dopolnitvah Temeljnega zakona o delovnih razmerjih (TZDR, Ur. list SFRJ št. 20/69), ki je stopil v veljavo dne 16. maja 1969, je prinesel tudi nekaj sprememb v prejšnjih določilih o odgovornosti delavca. O tem oziroma o osnutkih sprememb k pravilniku o delovnih razmerjih smo pisali že v številki 1/70 našega glasila. Delavski svet je 21. 4. 1970 sprejel spremembe in dopolnitve k pravilniku o delovnih razmerjih in je po tem pravilniku urejena odgovornost delavca v poglavju 13 od člena 113 dalje.

Delavec je dolžan izpolnjevati svoje delovne dolžnosti, osebno je odgovoren po zakonu in pravilniku o delovnih razmerjih za kršitve delovne dolžnosti, ki jih je storil po lastni krivdi, t. j. namerno oz. iz malomarnosti. Kazenska odgovornost za kaznivo dejanje oz. gospodarske prestopke, prekrške ne izključuje disciplinske odgovornosti oz. izvajanje ukrepov za kršitev delovne dolžnosti. S pravilnikom o delovnih razmerjih so določeni organi, ki začnejo z uvedbo postopka za kršitev delovne dolžnosti in pa organi, ki izrečejo ukrep. Direktor oz. druge pooblaščen osebe (vodilni delavci) začnejo s postopkom, če so sami zaznali za kršitev ali pa so za to zvedeli na podlagi prijave drugih delavcev, največkrat oddelkovodij, mojstrov itd.

Kršitve delovnih dolžnosti so lahko lažje ali hujše, lažje kršitve naštevajo pravilnik o delovnih razmerjih in so npr. manjše zamude, nepravilen odnos do predpostavljenih, izostanki od gasilskih vaj, prisvojitve predmetov manjše vrednosti in druge opustitve oz. površnosti pri opravljanju delovne dolžnosti. Hujše pa so prav tako našteje v pravilniku in so npr. prihod na delo v vinjenem stanju, uživanje alkoholnih pijač med delom, prinašanje alkoholnih pijač v podjetje, večkratno zamujanje dela, pretepi in žalitve, večje kraje, netovariško obnašanje, kršitve varnosti pri delu itd.

Ukrepi, ki se izrečejo, so lahko opomin, javen opomin, zadnji javen opomin in izključitev iz delovne organizacije. Za izrek ukrepov je odločilna teža kršitve, njene posledice in pomen ter okoliščine, v katerih je bila kršitev storjena, vse olajševalne in obteževalne okoliščine. Odločilen je nadalje odnos do dela po storjeni kršitvi.

Organ, ki je pristojen za izrekanje ukrepov, je komisija. Direktor ali vodilne osebe ne morejo in ne smejo izrekat ukrepov, oni lahko le predlagajo oz. začnejo s postopkom. Komisijo za izrekanje ukrepov izvoli delavski svet, t. j. najvišji organ upravljanja. Ureditev postopka o odgovornosti je urejena v pravilniku oz. prepuščena kolektivu, kako ga uredi. Ni treba, da je organ za izrekanje ukrepov komisija, lahko je delavski svet, kak drug odbor ali v manjših podjetjih celotni kolektiv.

V našem podjetju imamo 3-člansko komisijo za izrekanje ukrepov za vse kršitve, razen za hujše kršitve s težjimi posledicami. Če pa gre za obravnavanje hujših kršitev s težjimi posledicami npr. večja kraja, večja povzročitev škode, pogosti izostanki z dela, 5 dni ali več s presledniki itd., pa obravnava tak primer 5-članska komisija. Ukrep izključitve je mogel izreči po prejšnjem pravilniku le najvišji organ — delavski svet, sedaj pa izreče ta ukrep lahko le razširjena 5-članska komisija s tajnim glasovanjem. Po našem mnenju je taka rešitev veliko bolj primerna, kakor pa, da se obremenjuje delavski svet s temi posli, vsaj v večjem podjetju. Če se komisija s tajnim glasovanjem ne odloči za izključitev, izreče lahko drug ukrep. Komisija je pri izpolnjevanju dolžnosti neodvisna in je dolžna poslovati in izrekat ukrepe po zakonu in po pravilniku. Komisija je pristojna za izrekanje ukrepov tudi za direktorja in člane raznih kolektivnih izvršilnih organov, odborov in komisij in za člane delavskega sveta.

Poudariti je treba, da pristojni organ za izrekanje ukrepov ne more izreči ukrepa, preden ni zaslišan delavec, razen če se delavec ne odzove na vabilo. V po-

stopku pred temi organi ima delavec pravico vselej vzeti si zagovornika.

Če je delavcu iz v zakonu določenih razlogov pristojni organ odredil pripor ali preiskovalni zapor, mora ta organ v treh dneh obvestiti o tem delovno organizacijo. Kajti o tem mora biti delovna organizacija seznanjena, da ne bi med tem časom odstranila delavca zaradi neopravičenih izostankov.

Omeniti moramo še disciplinski ukrep odstranitve delavca iz delovne organizacije oz. iz delovnega mesta (pravimo tudi suspenz). Če je bil delavec zaloten pri hujši kršitvi delovne dolžnosti (npr. večja kraja), če je zoper njega uveden kazenski postopek za dejanje, ki ga je storil na delu ali v zvezi z delom, če je predlagan zoper njega postopek za izključitev, je delavec lahko odstranjen začasno z delovnega mesta ali iz delovne organizacije. To pa le v primerih, ko se utemeljeno pričakuje, da bi zabilisal dokaze ali nadaljeval s kršitvijo dolžnosti, s kaznivim dejanjem ali bi močno oškodoval več podjetij. O odstranitvi delavca z delovnega mesta odloča direktor ali vodja sektorja, o odstranitvi iz podjetja pa izključno razširjena komisija. Zoper odločitev se lahko pritoži prizadeti na delavski svet, pritožba pa ne zadrži oziroma odloži odstranitve. Odstranitev preneha, ko niso več podane okoliščine, ki so jo zahtevale oz. najdalj do končne odločbe o kršitvi delovne dolžnosti in delavčevi krivdi. Organ, ki je odredil suspenz, odloča tudi o vrnitvi na delovno mesto. Za čas, ko je delavec odstranjen z delovnega mesta, se razporedi na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovim strokovnim in drugim delovnim sposobnostim. V hujših primerih pa, ko je delavec odstranjen iz delovne organizacije, ta čas ne dela, ima pa pravico do nadomestila osebnega dohodka enakega polcvici povprečne akontacije osebnega dohodka v dobi zadnjih treh mesecev zaposlitve v podjetju.

Odgovornost za škodo, ki jo povzroči delavec

V primeru, če delavec namenoma ali iz velike nepazljivosti povzroči delovni organizaciji na delu oziroma v zvezi z delom materialno škodo, mora povzročeno škodo povrniti. Če je pa več delavcev povzročilo škodo, je vsak odgovoren za tisti del škode, ki jo je povzročil. Če ni mogoče ugotoviti te škode za vsakega delavca posebej, so enako odgovorni in morajo škodo povrniti v enakih delih. Če pa povzroči več delavcev škodo z naklepnim kaznivim dejanjem (npr. da se jih več dogovori za krajo v podjetju), so storilci solidarno (eden za vse) odgovorni za povračilo škode.

Obstoj škode se ugotavlja komisijsko, če pa delavec noče povrniti škode, se mora ta škoda uveljavljati s tožbo. Iz opravičljivih razlogov je lahko delavec po sklepu DS oproščen v celoti ali deloma povračila škode. Če delavec povzroči škodo komu drugemu v zvezi z opravljanjem svoje službe, je odgovorna za škodo delovna organizacija, njej pa delavec, kolikor ni krita škoda s strani zavarovalnice v primeru seveda, da je tak riziko zavarovan.

Zoper odločbo o izreku ukrepa (disciplinskega), ki jo izda komisija je možna v 15 dneh pritožba na delavski svet. Ta odločba je dokončna, vendar pa ima še delavec pravico, da izpodbija tako odločbo pri sodišču splošne pristojnosti, kot to ureja Temeljni zakon o delovnih razmerjih.

A. A.

Dvajset let samoupravljanja in 84-letnica podjetja

Devetega septembra letos je minilo že dvajset let, ko je prevzel prvo izvoljeni upravni odbor podjetje v upravljanje. Istočasno pa praznujemo tudi visok starostni jubilej t. j. 84-letnico podjetja. V počastitev teh dveh praznikov je bila 12. septembra letos svečana seja na katero so bili vabljeni člani delavskega sveta in izvršilnega odbora in predstavniki družbeno političnih organizacij. Glede na pomembnost obletnice so bili na sejo vabljeni tudi vsi nekdanji predsedniki DS in UO. Med njimi je bilo tudi precej takih, ki danes niso več člani našega kolektiva.

O razvoju podjetja in pomembnosti tega dogodka je govoril predsednik Sindikalne podružnice tov. Gojko Vidovič. Med njegovim govorom so vse navzoče pozdravili tudi cicibani iz otroškega vrtca. Tov. Vidovič je govoril o razvoju podjetja in samoupravljanja, še posebej pa se je dotaknil sedanje modernizacije, s katero se vključujemo na nivo evropske produktivnosti predilnic.

Po končani seji so aktivni člani povabili svoje goste na ogled nove predpredilnice. Tu so si z zanimanjem ogledali in preizkusili delovanje novih raztezalk, zlasti grobe, na katerih se lonci menjavajo avtomatsko. Po končanem ogledu so bili vsi prisotni povabljeni na svečano kosilo, kjer je stekel še bolj sproščen pogovor o tem, kako je bilo v predilnici včasih in seveda kako bo v prihodnosti, ko bodo vedno novi stroji zmanjševali fizično obremenitev, zahtevali pa tudi vedno več znanja vseh zaposlenih. Vsi prisotni so se razšli z željo, da bi prihodnje leto ob 85-letnici podjetja lahko že ugotavljali ugodne rezultate velikih vlaganj v modernizacijo podjetja.

Spominski posnetek udeležencev svečane seje pred podjetjem

Tov. Vidovič je govoril o pomembnosti obeh obletnic

Pomembni tekmovanji naših gasilcev

Spraševali smo se že kdaj in katera gasilska desetina nam bo zopet lahko vrnila senco ugleda, ki smo si ga priborili z osvojenim prvim mestom na državnem prvenstvu prostovoljnih industrijskih gasilskih društev v Varaždinu leta 1964.

Hvaliti nismo pozabili naše fante, mladim pa to ni bilo v ponos, ker so se generacije ta čas zamenjale. Vedeli so, da tudi njim manjka tekmovalnih uspehov v močni konkurenci, ki bi jim upravičila staro zaupanje.

Tako se jim je letos ponudila prilika, da pokažejo svoje znanje in spretnost na republiškem tekmovanju tekstilnih gasilskih društev v Novem mestu in po tem na republiškem tekmovanju celotne slovenske industrije v Trbovljah. Postali niso državni prvaki, niti republiški, vendar njihov uspeh zaradi množičnosti, dobre pripravljenosti in majhnih razlik v uspehu nastopajočih, ne zmanjšuje pomena.

Tako kot na vseh športnih ali nešportnih področjih življenja, zaznamujemo tu v nekaj letih velik skok v kvaliteti in kvantiteti, zato so postala merila uspeha povsem drugačna. Če pomislimo dalje na pospešeno delo v zadnjih dveh letih na pripravah vseljudske samozaščite, pa je hkrati tudi dober odraz njene organiziranosti in pripravljenosti.

Prvo tekmovanje, ki je veljalo kot predtekmovanje po posameznih panogah industrije, je bilo za nas merjenje moči in znanja med tekstilnimi sovrstniki iz Slovenije v Novem mestu, dne 13. septembra.

To nedeljo je bilo v Novem mestu živahno. Obeležje še večje slovesnosti tega tekmovanja je dala že sama gostoljubnost prebivalstva tega slikovitega kraja, ki je v svojstveni zgodovini požarov doživel že več usodnih, kot leta 1540, 1593, 1605 in 1664. Človeka so nehote polasti občutek, da meščani tega mesta z izjemnim spoštovanjem gledajo na gasilstvo, tako kot izjemno ponosno nosijo svoje uniforme in odličja zaslužni člani gasilskih društev, ki sem jih imel priliko srečati. Značilnost starega središča mesta, kot nekdanje metropole velikega zaledja agrarne pokrajine, je dajalo povorki na poti do stadiona še posebno starinsko prijetno vzdušje, kot da bi mesto še vedno bilo samo to, ne pa močno industrijsko središče lepe Dolenjske.

Z malo zamude, so tja do srede popoldneva merile na stadionu svoje moči v šolskem trodelnem napadu, v taktični vaji kombiniranega požara in v reševanju testov naslednje ekipe tekstilne panoge (razvrščene po žrebu):

Nadaljevanje na 4. str.

Pomembni tekmovanji naših gasilcev

Nadaljevanje s 3. str.

MOŠKI:

1. IGD »Novoteks«, Novo mesto
2. IGD »Svilanit«, Kamnik
3. IGD Tekstilne tovarne, Preblod
4. IGD Bombaž, predilnice in tkalnice Tržič
5. IGD Tosama, Domžale
6. IGD »Metka«, Celje
7. IGD Predilnica Litija
8. IGD Tekstilna, Ajdovščina
9. IGD »Tekstilindus«, Kranj
10. IGD »Beti«, Metlika
11. IGD Tovarne nogavic, Polzela

ŽENSKE:

1. IGD Tekstilna, Ajdovščina
2. IGD »Svilanit«, Kamnik
3. IGD »Beti«, Metlika
4. IGD »Teksta«, Maribor
5. IGD »Tosama«, Domžale
6. IGD Tovarne nogavic Polzela
7. IGD »Novoteks«, Novo mesto

Našo desetino so zastopali:

1. Jože Borštnar, komandir-častnik
2. Češek Adi, st., izprašan gasilec
3. Alojz Lokar, sel., izprašan gasilec
4. Jože Zupančič, N₁, izprašan gasilec
5. Jože Lupše, N₂, izprašan gasilec
6. Janez Rozina, V₁, izprašan gasilec
7. Stane Koci, V₂, izprašan gasilec
8. Ivan Žibert, C₁, izprašan gasilec
9. Anton Dragar, C₂, izprašan gasilec
10. Jože Matoz, rezerva, izprašan gasilec

Jože Matoz je v Trbovljah zamenjal Koci Staneta in nastopil kot napadalec N₂.

Pričakovali smo, da bomo zasedli eno prvih mest, slišali pa smo o mnogo večjih pripravah nekaterih konkurenčnih društev, zato se je naših tekmovalcev lotila še večja trema. Poleg vsega pa je bilo to prvo večje tekmovanje naše mlade desetine.

Dosti slabši čas, kot smo pričakovali, smo dosegli že pri prvi disciplini, t. j. pri trodelnem napadu. Zataknilo se nam je pri enem sklopu cevi. Boljši od nas je bil le Novoteks. Upanja s tem še nismo izgubili, ker sta nam preostali še dve disciplini. Žal smo pri testih napravili mnogo preveč napak (za tekmovanje v Trbovljah smo jih predvsem sklenili popraviti in smo jih resnično znižali s 54 kazenskih točk na 10 točk oz. sekund). Končno razvrstitev smo potem malo popravili s taktično vajo, ki smo jo izvedli kot drugi najhitreje, le da nas je 30 kazenskih točk zopet potisnilo na tretje mesto.

Po končanem seštevku vseh doseženih točk in kazenskih odbitkov, smo dosegli lepo drugo mesto in si za spomin zaslužili srebrno sekirico. Prehitela nas je BPT iz Tržiča. Poglejmo še plasma ostalih nekaj desetini:

1. BPT Tržič	732,0 točk
2. Predilnica Litija	709,0 točk
3. Tekstilna Preblod	704,8 točk
4. Tekstilindus Kranj	703,0 točk
5. Novoteks, Novo mesto	687,0 točk

Tekmovalo je tudi 7 ženskih desetini in doseglo naslednja mesta:

1. Teksta, Maribor	718,0 točk
2. Novoteks, Novo mesto	715,0 točk
3. Tekstilna, Ajdovščina	714,0 točk

Pripravo tekmovanja in tekmovanje samo je izvedla odlično tekstilna tovarna »Novoteks«, Novo mesto, pod pokroviteljstvom direktorja tega podjetja. Pred in po tekmovanju je izdala tudi posebna biltena. Vsak član tekmovalne desetine pa je bil še posebej obdarjen s samoveznico.

S prvo preizkušnjo in prepričanjem v še večji uspeh, se je naša tekmovalna desetina potem vestno pripravljala 14 dni za 1. republiško tekmovanje vseh industrijskih enot v Trbovljah, dne 27. septembra.

To tekmovanje so omogočile pokroviteljice: Tovarna glinice in aluminija, Kidričevo, »Color« iz Medvod, »Brest«, Cerknica, Tovarna kemičnih izdelkov Hrastnik, Tovarna nogavic Polzela in Zavarovalnica Sava. Tekmovanje je bilo izvedeno hkrati tudi v počastitev spomina na 25-letnico osvoboditve in je sovpadalo s Tednom požarne varnosti.

Takšne slovesnosti in pozornosti samo mesto Trbovlje ni kazalo, kot npr. Novo mesto, popestrilo in razživel ga je le veliko število gasilskih avtomobilov, avtobusov in zasebnih avtomobilov, ki so pripeljali na to tekmovanje 39 moških tekmovalnih ekip, 7 ženskih ekip in lepo število spremljevalcev. Mnogi od teh so med tekmovanjem pridno snemali ali pa s štoparicami spremljali dogajanja na igrišču in prognozirali uvrstitve svojih ekip. To smo delali tudi mi, le filmski spomin nam ne bo ostal.

Vojaška komanda in poslušnost, takt godbe na pihala, oficirski videz gasilskih starešinskih oblek, popolna opremljenost nastopajočih desetini in prikupnost deklet z baretkami iz ženskih desetini, navsezadnje pa tolikšna množičnost, je dajala prireditvi videz pomembnosti in slovesnosti. Brez pretiravanj, je to sliko lažje videti in doživljati, kot pa opisano podoživljati.

Številnim pokalom, pohvalam in priznanjem se je pridružilo še eno iz Novega mesta

Upokojeni so bili

Ob pogledu na vse mirno postrojene, igranju državne himne in pozdravu zastavi, spreletava človeka mraz, misel in ponos: Ali smo dovolj močni, ali smo dali dovolj sredstev za boljše zaščito našega bogastva, ki ga vsako leto uničujejo požari? Spomnimo se samo na Luko Koper, kjer je naše gospodarstvo naenkrat utrpelo 45 milijonov novih dinarjev škode. Gotovo je industrijskih gasilskih društev še premalo!

Tekmovanje v Trbovljah po eni strani slabše pripravljeno kot v Novem mestu, pa je imelo to prednost, da je bilo — gotovo po zaslugi dobrega in strogega sodniškega kadra Republiške gasilske zveze — sorazmerno številu nastopajočih, kmalu končano.

Med 39 moškimi ekipami, zastopanih tudi po najmočnejših in največjih slovenskih industrijskih podjetjih, je naša ekipa osvojila 3. mesto. Kdo so bili med prvimi?

1. Papirnica Količevo	828,5 točk
2. Celuloza Krško	808,8 točk
3. Predilnica Litija	808,2 točk
4. Železarna Štore	806,6 točk
5. Novoteks Novo mesto	
6. Melodija Mengeš	
7. Tosama Domžale	
8. Impol, Slov, Bistrica	
9. Salonit, Anhovo	
10. Brest, Cerknica	

Iz prvih mest lahko vidimo, da so bile razlike v točkah zelo majhne, tako da bi z malo več sreče lahko bila prva katerakoli prvih desetih. Kako močna je bila konkurenca, se vidi tudi po tem, da je predpisano število točk za doseglo zlate tekmovalne značke doseglo kar 26 moških gasilskih enot, normo za srebrno 6 enot, 5 enot pa je doseglo normo za bronasto in le dve enoti sta ostali brez značk.

Tudi pri ženskih ekipah je bila konkurenca močna. Pet tekmovalnih ekip je doseglo normo za zlato značko, ena ekipa za srebrno, ena ekipa pa je ostala brez odličja. Vrstni red najboljših ženskih ekip pa je bil naslednji:

1. Salonit, Anhovo	722,8 točk
2. Meblo, Nova Gorica	717,0 točk
3. LIO, Bled	713,6 točk
4. Javor, Pivka	708,8 točk
5. Tosama, Domžale	

Uspeh naše tekmovalne enote pod poveljstvom prizadevnega tov. Jožeta Borštnarja, je — ne po sijaju osvojenega mesta, temveč po močni izenačeni konkurenci — lahko primerljivo z najvišjimi uspehi v gasilskih šolskih tekmovanjih. Tržičane, ki so nas v Novem mestu pustili zadaj, smo mi v Trbovljah pustili na 13. mestu, ravno tako uspešne Šmarčane — Tovarne usnja Vrhnika, ki so bili na tekmovanju kemičnih industrij drugi, so v tej konkurenci pristali na 15. mestu. Gotovo je športna sreča zelo mnogo, znanje in uvežbanost pa sta le pomembnejši priči stabilnejših uvrstitev. Lahko pa trdimo, da bi tudi naša druga desetina mogla prijetno presenetiti, če bi nastopila.

Če bomo tako uspešno nadaljevali iz generacije v generacijo, bomo še pomnožili vrste naših dobrih gasilcev in tako mirneje bdeli nad varstvom našega bogastva.

Najlepše priznanje našim uspehom pa je diploma Republiške gasilske zveze našemu društvu, kot enemu najuspešnejših v Sloveniji.

Z gasilskim — Na pomoč!

V. Keržan

VENČESLAV PODJED, roj. 26. 9. 1909 v Zagorju. Izhaja iz delavske družine, v kateri je bilo 6 otrok.

Osnovno šolo je obiskoval na Sv. gori in na Vačah pri Litiji. Ko je bil star 4 leta mu je umrla mati, oče se je drugič poročil. Kot 8-letni otrok je moral od doma služiti za pastirja, kar je bil 7 let.

Leta 1924 je prišel v Litijo in se nameraval učiti čevljarskega poklica, ker pa delodajalec ni uredil ustrezne pogodbe, se je kmalu zatem t. j. 3. 2. 1925 zaposlil v našem podjetju pri selfaktor strojih, kjer je delal približno 2 leti, nato pa je bil izpahovalec na mikalnikih, delal je tudi na flyerjih in raztezalkah, bil je brusar na mikalnikih in posluževalec strojev v čistilnici.

Leta 1931 je šel k vojakom. Ko se je vrnil, v tem podjetju ni dobil dela in je bil do leta 1937 zaposlen kot cestni delavec in opravljal tudi razna druga dela, nato se je zaposlil v Jugobruni Kranj kot predilec na flyerjih, kjer je delal do 1941 leta. Med okupacijo je bil zaposlen kot delavec pri železnici.

Po osvoboditvi se je zaposlil spet pri nas 24. 1. 1946 na flyerjih, nadalje je delal kot brusar na mikalnikih, v čistilnici, stročnarni, nato pa v kotlarni, kjer je opravljal izpit za kurjača parnih kotlov. Tu je delal 14 let, vse do upokojitve 30. 8. 1970.

Njegova skupna pokojninska doba znaša 39 let, v našem podjetju pa 32 let.

IVAN VRHOVEC, roj. 1. 5. 1919 v Gradcu pri Litiji. Izhaja iz kmečke družine, v kateri je bilo 5 otrok.

Osnovno šolo je obiskoval v Litiji. Po končanem šolanju je bil doma do 1939. leta, nato je bil 9 mesecev zaposlen pri svojem stricu mesarju, 1940 je šel k vojakom, kjer ga je zatekla okupacija. Vrnil se je od vojakov v Litijo in se spet 8 mesecev zaposlil pri svojem stricu. Takratni nemški urad za delo ga je nato poslal na delo k železnici v Avstrijo. Tam je bil 16 mesecev. Ko bi moral iti v nemško vojsko, je od tam pobegnil v začetku septembra 1943 in odšel v NOV, kjer je bil do osvoboditve oz. demobiliziran jeseni 1945. Bil je minerec v X. Brigadi in borec v Pohorskem odredu.

Ivan Vrhovce

Po osvoboditvi se je 3. 1. 1946 zaposlil v našem podjetju. Delal je na mikalnikih, v čistilnici in predpredilnici. 19. julija 1948 si je pri delu poškodoval roko in bil nato zaposlen nekaj časa kot vratar in bolniški kontrolor. Nato se je 2. 11. 1951 zaposlil pri ŽTP in delal tam 9 let, nakar se je 1. 9. 1960 ponovno zaposlil v našem podjetju v stročnarni, od 20. 2. 1962 pa je bil kurir vse do upokojitve 31. 7. 1970.

Njegova skupna pokojninska doba znaša 31 let in pol, v našem podjetju pa skoro 16 let.

Upokojeni so bili

DRAGA PREMK, roj. 25. 2. 1918 v Gradcu pri Litiji.

Izhaja iz delavske družine. Tudi njena mati je bila predilniška delavka in je delala v našem podjetju 44 let.

Osnovno šolo je obiskovala v Litiji. Ko ji še ni bilo 15 let se je zaposlila v našem podjetju na motovilnih »ašpelnih«. Tu je delala nekaj let, nato nekaj let na predilnih strojih »droselnih«, od časa do časa pa še vedno, kadar je bila potreba, na motovilnih. Nato je delala v sukalnici na dvojlinskih strojih, kasneje pa tudi na sukalnih. Lahko trdimo, da je znala delati na vseh strojih, kjer običajno delajo ženske.

Med okupacijo je delala tu do februarja 1945, ko so jo zaradi sodelovanja z NOV aretirali in poslali v zapore Begunje. Od tam je bila izpuščena 25. 4. 1945. V NOV je padel tudi njen brat.

Po osvoboditvi se je spet zaposlila pri nas 18. 6. 1945 in delala v sukalnici do upokojitve 8. 9. 1970.

Od nas se je poslovila delavka, ki je skoro vse življenje prebila v podjetju. Njena delovna doba pri nas znaša 35 let in pol.

Zaradi njenega vestnega dela, discipline in zadržanosti oz. odnosa do podjetja nasploh je bila 2-krat odlikovana. Medaljo dela je prejela 1960. leta in Orden dela s srebrnim vencem 1966. leta.

V podjetju je bila članica komisije za delovna razmerja, članica sveta delovne skupnosti sukalnice, takoj po osvoboditvi pa tudi članica sindikalnega odbora.

GABRIJELA KUMAR, roj. 29. 8. 1923 na Bregu pri Litiji. Izhaja iz delavske družine, v kateri je bilo 5 otrok.

Pred vojno ni bila zaposlena. Med okupacijo je spomladi 1943 kot članica mladinske organizacije pričela sodelovati z NOV kot obveščevalka in kurirka in ima priznано aktivno organizirano delo NOV od aprila 1943. Tudi ostali člani njene družine so sodelovali z NOV. En njen brat je bil poslan 1942 v koncentracijsko taborišče Mauthausen, 1943 od tam izpuščen, nakar je odšel v NOV in tam padel. Mati, oče, dva brata in ona so bili izseljeni maja 1944 na Bavarsko, od tam ušli oktobra 1944 in po vrnitvi domov vsi odšli v ilegalo in bili tam do osvoboditve.

Gabrijele Kumar

Po osvoboditvi je bila kratek čas zaposlena na Krajevem ljudskem odboru Breg, 27. 2. 1947 se je zaposlila v našem podjetju v predilnici kot snemalka, kasneje šivilja vretenskih trakov in nato predica. Tu je bila zaposlena do 31. 5. 1949. Nato je bila zaposlena na Okrajnem komiteju KPS Ljubljana, na upravi Doma

onemoglih Črni potok, nato pa ponovno od 9. 7. 1951 dalje v našem podjetju kot predica, zadnjih 14 let pa kot vodja izmene v vlagalnici do invalidske upokojitve 30. 9. 1970.

V podjetju je bila 3 mandatne dobe članica DS, bila je tudi članica stanovanjske komisije in izvršilnega odbora sindikalne podružnice.

Njena skupna pokojninska doba znaša 28 let, v našem podjetju pa je delala 21 let in pol.

ANA STRAH, roj. 24. 7. 1921 v Dragoškem.

Oče je bil mali kmet in se je moral poleg dela na kmetiji še dodatno zaposliti, da je lahko preživel številno družino, v kateri je bilo 9 otrok.

Kot najstarejša hči je morala pomagati doma pri raznih delih, poleg tega pa je priložnostno delala še drugje tako, da je doma pomagala tudi še z denarjem.

Prvič se je zaposlila 27. 3. 1947 v našem podjetju. Najprej je delala v predilnici kot snemalka, nato kot predica, kasneje pa v predpredilnici na raztezalkah, kjer je delala do invalidske upokojitve 20. 9. 1970.

Ana Strah

Je poročena, ima 2 sina, od doma je dobil mož nekaj zemlje, kupila sta si v Zavrstniku majhno hišico in jo obnovila ter si uredila tu dom. Pred tem pa je približno 5 let hodila na delo peš iz Dragoškega.

Med okupacijo je živela doma in je večkrat za partizanske enote prenašala pošto. Njen brat je bil v NOV.

Njena skupna delovna doba znaša 23 let in pol in to vse v našem podjetju.

PAVEL TRENTIJ, roj. 29. 6. 1913 v Novi gori.

Pred vstopom v naše podjetje je bil zaposlen pri raznih vdodajalcih kot delavec tako na Javorniku, Jesenicah in Trziču. Leta 1939 je odšel v Rudnik Essen in tam delal do leta 1943. Od leta 1946 do 1948 je bil zaposlen pri Gozdni upravi Litija.

V našem podjetju se je zaposlil 17. 1. 1949 in sicer na delovnem mestu izpahovanje mikalnikov. Od leta 1951 do 1956 je delal v čistilnici na baterju, kjer se mu je pripetila nesreča in je zgubil desno roko. Nato je bil od junija 1956 do oktobra 1957 začasno invalidsko upokojen, nakar se je ponovno zaposlil v podjetju kot vratar in je bil na tem delovnem mestu zaposlen vse do invalidske upokojitve 8. 9. 1970.

Njegova skupna delovna doba znaša 29 let, v našem podjetju pa 20 let.

Od vseh upokojevcv so se poslovili predstavniki podjetja ter jim izročili denarne nagrade ob upokojitvi.

Vsem želimo še mnogo srečnih in zadovoljnih let ter se jim ob tej priliki še enkrat zahvaljujemo za trud, ki so ga vložili pri delu v podjetju.

L. R.

Kratke vesti

Delavski svet je na zasedanju dne 28. oktobra letos dokončno potrdil akt o sistemizaciji podjetja. Potrdil je tudi spremembo Pravilnika o delitvi OD — uvedejo se delovna mesta »vodja remonta klimatskih in ogrevalnih naprav« in »vodja remonta sukalnice«, obe ocenjeni s 550 točkami, ter delovno mesto »pomožni delavec pri remontu« s 3,50 din na uro.

Na tem zasedanju je bila dana v razpravo tudi sprememba Statuta, ki se v glavnem nanaša na uvedbo zunanjetrgovinskega poslovanja podjetja. Poslovanje podjetja na področju uvoza in izvoza bi za podjetje predstavljalo precejšen prihranek glede na visoko maržo, ki jo sedaj plačujemo uvoznikom oz. izvoznikom.

Pred kratkim je bila asfaltirana cesta, ki pelje skozi novo naselje stanovanjskih hišic na graški Dobravi

Personalne vesti

Na novo so bili sprejeti v podjetje v septembru in oktobru 1970 naslednji:

- 3. 9. 1970 Kralj Ivan, pom. delavec pri remontu
 - 3. 9. 1970 Logar Darka, pom. delavka pri remontu
 - 3. 9. 1970 Pintar Terezija, pom. delavka pri remontu
 - 3. 9. 1970 Požaršek Marija, pom. delavka pri remontu
 - 3. 9. 1970 Učakar Zdravko, pom. delavec pri remontu
 - 3. 9. 1970 Vodenik Franci, pom. delavec pri remontu
 - 3. 9. 1970 Zorko Marta, pom. delavka pri remontu
 - 3. 9. 1970 Zewell Stanka, pom. delavka pri remontu
 - 4. 9. 1970 Jerina Ciril, pom. delavec pri remontu
 - 4. 9. 1970 Mittoni Marjan, pom. delavec pri remontu
 - 7. 9. 1970 Hauptman Ana, pom. delavka pri remontu
 - 7. 9. 1970 Skubic Sonja, pom. delavka pri remontu
- vsi za določen čas.
- 7. 9. 1970 Koderman Vojko, tekst. tehnik — pripravnik
 - 10. 9. 1970 Knez Franc, tekst. tehnik — pripravnik
 - 1. 10. 1970 Kračan Pavel, pom. delavec pri remontu (za določen čas).

Odšli pa so iz podjetja v mesecu septembru in oktobru 1970 naslednji:

- 31. 8. 1970 Podjed Slavko, upokojen
- 8. 9. 1970 Premk Draga, upokojena
- 8. 9. 1970 Trentelj Pavel, invalidsko upokojen
- 20. 9. 1970 Strah Ana, invalidsko upokojena
- 25. 9. 1970 Komotar Borut, odsl. vojaškega roka
- 30. 9. 1970 Kolenc Marija, potek pogodbe za določen čas
- 30. 9. 1970 Kumar Gabrijela, invalidsko upokojena
- 7. 10. 1970 Savšek Angela, odpoved delavca
- 21. 10. 1970 Fertič Ana, invalidsko upokojena
- 29. 10. 1970 Mittoni Marjan, spor. prek. pog. za dol. čas
- 29. 10. 1970 Jerina Ciril, spor. prek. pog. za dol. čas
- 31. 10. 1970 Anžur Franc, invalidsko upokojen

Stanje zaposlenih na dan 31. 10. 1970 je 909 oseb.

V razpravo je dana tudi sprememba Statuta — uvede se delovno mesto pomočnika glavnega direktorja.

Potrjen je bil predlog za podražitev hrane v Obratu družbene prehrane in sicer:

KOSILO se podraži za 0,50 din za člane kolektiva in njihove svojce, 0,80 din za nečlane abonente, za 0,90 din pa za ostale prehodne goste. VEČERJA se podraži za 0,25 din za člane kolektiva, za 0,30 din za nečlane — svojce članov kolektiva, za 1,10 din za nečlane abonente, ter 0,85 din za ostale prehodne goste.

Sendviči se podraže za 0,20 din.

Podražitev velja za vse obroke od 1. novembra dalje.

Imenovana je bila tudi posebna komisija, ki naj prouči možnost uvedbe tople malice za vse člane kolektiva.

V obratni ambulanti za podjetje je prevzel delo dr. Pavel Lebinger. Poleg dela v ambulanti bo določeno število ur v tednu prihajal tudi v podjetje, kjer se bo seznanjal z organizacijo in delovnimi pogoji zaposlenih.

V mesecih novembru in decembru bomo sprejeli v podjetje 30 žensk za sukalnico in predilnico in 18 moških za oddelek mikalnice, čistilnice in predpredilnice.

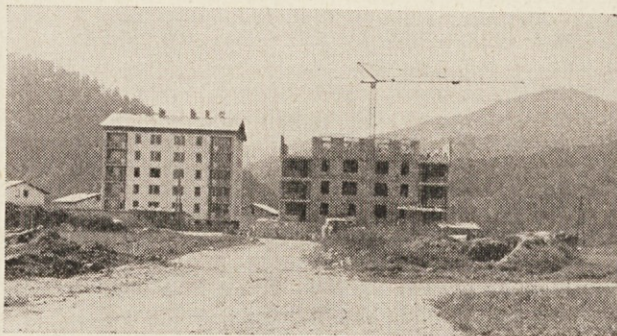
Z uvajanjem moške delovne sile v predpredilnico bomo skušali preiti na 4-izmensko delo v novem oddelku predpredilnice.

Podražitev surovin, pomožnega in režijskega materiala je povzročila da postaja proizvodnja bombažne preje v našem podjetju, pa tudi v ostalih jugoslovanskih predilnicah, nerentabilna. Zvezni zavod za cene ni odobril zvišanja cen tej preji, čeprav so vse jugoslovanske predilnice dvakrat v letošnjem letu vložile utemeljen predlog. Z odlokom Zveznega izvršnega sveta z dne 29. 10. 1970 pa so tako zamrzile cene določenim artiklom, kamor spada tudi preja.

Boljši zaslužek pri prodaji bombažne preje bomo skušali doseči s povečanim izvozom, kjer z izvoznimi cenami in boljšimi plačilnimi pogoji dosegamo boljši prodajni rezultat.

Prodaja preje poteka v letošnjem letu zelo ugodno. Celokupna proizvodnja je tekoče prodana, ob devetmesečnem obračunu so ostale le minimalne zaloge, ki predstavljajo komaj 9-dnevno proizvodnjo. Skupno smo v tem obdobju izvozili 452 ton preje (lansko leto 353 ton) in 164 ton odpadkov, kar vrednostno predstavlja 7.394.000 din.

V mesecih od maja do oktobra 1970 je bilo skupaj 30 nesreč pri delu s 493 izgubljenimi dnevi. Na poti na delo in z dela je bilo 6 nesreč s 50 izgubljenimi dnevi, obratnih pa 24 s 443 izgubljenimi dnevi. Nesreče so v primerjavi s preteklim letom v porastu, čemur je verjetno vzrok rekonstrukcija in v zvezi z njo neurejeni delovni pogoji, ki pa se bodo po rekonstrukciji znatno izboljšali.

Novozgrajena stolpnica na Graški Dobravi. Gradilo jo je Gradbeno podjetje BETON iz Zagorja. V njej je kupilo naše podjetje 5 stanovanj. Na desni pa vidimo gradnjo prav take stolpnice ki bo vseljiva predvidoma prihodnje leto

Ste prehlajeni?

Spremenljivo jesensko vreme je tudi v vašo družino prineslo prehlade in nahod. Običajno okuži en član vso družino in kmalu vsi kihajo in kašljajo.

KDO POVZROČA PREHLAD?

Povzročajo ga virusi, ki pripadajo veliki družini respiratornih (dihalnih) virusov, ki živijo in se razmnožujejo na sluznici dihalnih organov. Najvažnejši med njimi so adenovirusi, rinovirusi, reovirusi, para-influenza virusi in mnogi drugi.

Ko se okužimo se ti mokoorganizmi nastanijo na sluznici gornjih dihalnih poti (nos, žrelo), ki jim nudi idealne življenjske pogoje. Tu povzročajo kataralno vnetje. Prvi znaki katara so občutek žarenja v nosu in občutek utrujenosti. Bolezen se torej postopoma razvija. Ni nujno, da se telesna temperatura dvigne, toda običajno se giblje okrog 37,5 do 37,8° C. Vročičnega stanja ne spremlja vedno tudi glavobol.

Potem pa se pojavijo tisti neprijetni znaki nahoda: iz nosa začne teči vodeno sluzasti izloček, dihanje skozi nos je otežkočeno. Občutek srbenja v vratu se spremeni v boleč in suh kašelj brez izpljunka. Po dveh do treh dneh kašelj pod vplivom zdravil dozori in pojavi se sluzasto raztegljiv izpljune.

Takrat pa se ostale težave postopno zmanjšujejo in oboleli se po treh do petih dneh zdravljenja počuti spet sposobnega za delo. Komplikacije so po tej bolezni redke.

Težko je priznati, toda učinkovitih zdravil proti tej bolezni še vedno ni. Specifičnega zdravila proti

virusnim boleznim doslej še niso odkrili. Danes v dobi vesoljskih poletov, je najboljše zdravilo proti nahodu še vedno aspirin in topla limonada. Vsa ostala zdravila samo blažijo kašelj, olajšujejo dihanje skozi nos ali preprečujejo vnetje mandljev in votlin v glavi, saj bakterije prežijo na priliko, da napadejo izčrpani organizem.

Po dveh do treh aspirinih se bolnik dobro preznoji, mora se preobleči in piti metin ali lipov čaj, v katerega stisnemo celo limono. Najboljše zdravilo proti suhemu kašlju je ajbišev čaj (ajbiševa korenina naj tri ure stoji v prekuhani mlačni vodi, nato čaj precedimo in ga izpijemo) in obkladki z mlačno prekuhano vodo okrog vratu.

Najboljše pa se je držati ljudske modrosti: »Bolje preprečiti kakor zdraviti.« Opustiti je treba poletno garderobo, saj je prišla jesen. Oblecite toplejše perilo in čevlje, na glavo poveznite baretko (so moderne!) ali klobuk. Kadar piha veter ali kadar dežuje, vam bo plašč odlično služil. Obleko je treba vedno prilagoditi letnemu času.

»Sejalci okužbe« so seveda oboleli družinski člani ali sodelavci v tovarni ali pisarni. Teh se izogibajmo, najbolj pa seveda takrat, ko kihajo in kašljajo, saj tedaj trosijo okrog sebe kapljice, v katerih je polno virusov...

K preprečevanju prehlada spada tudi počitek po delu ter redna in pravilna prehrana, ki mora biti v tem prehodnem letnem času bogata s C vitaminom. Vir tega vitamina je sveže sadje (jabolka, grozdje, limone) in zelenjava (krompir).

Nimam časa ...

»Stiska s časom« imenujemo današnji tempo življenja, ki nam vse pogostejše vsiljuje različne probleme, ki jih moramo rešiti v določenem roku.

Ta hitri tempo nas spremlja od trenutka, ko vstanemo, do pozne noči. Najsrečnejši izhod iz tega položaja je, »nimam časa, ampak si ga vzamem.«

Trajno pomanjkanje časa nas postopoma, a zanesljivo privede v stanje neprestane napetosti, ki se je ne moremo osvoboditi niti v času, ko bi se lahko sprostili. Niti na dopustu niti na izletu ali med počitkom se ne moremo rešiti tega občutka napetosti, ki nas kot mōra sili v akcijo. Ne znamo počivati.

Rezultati tega se kmalu odrazijo v nespečnosti, nervoznosti, v razdražljivosti. Te, bolj ali manj izražene pojave, poznamo pod imenom »menadžerska bolezen«. Ti, sprva subjektivni psihični pojavi preidejo kmalu v objektivne v obliki povečanega pritiska, raznih srčnih težav, nevroz itd.

Tudi naša tovarna je vključena v ta boj s časom. Tempo njenega razvoja se nedvomno odraža tudi na vseh, ki so v njej zaposleni. Pomanjkanje časa, gledano z ene strani, ni samo dokaz prizadevanja posameznikov,

temveč je tudi pozitiven dokaz kolektivnega vzdušja in delovnega poleta.

Toda, ali je to vedno res? Človek dobi vtis, da je »nimam časa« postala nekakšna priljubljena krilatica, ki jo uporabljamo tudi tam, kjer položaj ni tako resen, da bi bilo o tem sploh vredno govoriti, ali pa je samo navidezno tak.

Kje tiči vzrok za to? Morda je v nezmožnosti ali v neznanju, da bi si pravilno razporedili čas, morda v precenjevanju lastnih sil in zmožnosti, morda v zbeganosti, ali v preutrujenosti. Vsi ti dejavniki nedvomno ne vplivajo preveč ugodno na končni delovni učinek.

Včasih pa dobimo vtis, da je izrek »nimam časa« neke vrste poziranje zaradi prisilne uveljavitve, ali pa skušamo z njim »igrati mučenika«.

Pomanjkanje časa za sodelavce ne vpliva ugodno na tovariške odnose, privede lahko do nepotrebne zaostritve, če ne celo do sovraštva. Taki odnosi pa v nobenem primeru niso v prid ugodnemu delovnemu vzdušju v podjetju in to tembolj, ker se za nekoga najde čas, za drugega pa ne.

Če nimaš časa, se potruj, da ga najdeš. Če boš res hotel, ti bo to gotovo uspelo.

Dopisujte v Tovarniški obveščevalec!

